

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

NEM MESE!

**A BANKOK OKOZTA VÁLSÁGOT VELÜNK FIZETTETIK MEG.
AZÉRT EMELKEDNEK AZ ADÓK, AZÉRT VANNAK MEGSZORÍTÁSOK,
HOGY A GAZDAGOK MÉG GAZDAGABBAK LEHESSENEK.**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ELŐTTÜNK A VILÁG?

Na, végre! Megnyílt előttünk a világ! Most már tudom, hogy miért volt érdemes belépni az Európai Unióba. A kezdeti korlátozások zöme már a múlté, most már mehetek. Mármint, mehetek dolgozni az EU-ba. Példának okáért mehetek eladónak a parndorfi outlet-üzletbe. Óváriak előnyben, mert közel is van, meg egy kis német is ragadt már rájuk. A kevésbé szerencsések mehetnek nickelsdorfi benzinkúthoz. Na, nem mindenesnek, mert azt a horvátok, törökök, bosnyákok végzik, hanem egyenesen kiszolgálónak. Nem nagy karrier, de valahol el kell kezdeni szép, új életünket. Az igazán jó pénz beljebb van, Bécsben, meg az alpesi osztrák luxusüdülőkben. Nyugis hely, ismerősök nincsenek. Magyarok ide nem nagyon jönnek üdülni, aki meg jön, az meg úgysem gondolja, hogy egy nemzet tagjai vagyunk. Itt aztán minden lehetsz. Pincér, szakács, bárzenész, ezek mind a jobb dolgok. Versenytől nem kell félni, mert a horvátokat, szerbeket, románokat csak az aljamunkára veszik fel, takarítónak, szobalánynak. Némi konkurencia azért akad, mert itt vannak az erdélyi magyarok. Ők sem főznek rosszabbul, a zenéhez is értenek, de kevesebb pénzzel is beérik. Egy szóval, éljen az EU! Előttünk a világ! Tényleg előttünk a világ?

TEMETJÜK A JÖVŐT

A katolikus egyház támadásban van. Meg kell erősíteni a nyugati világ katolikus

gyökereit, le kell küzdeni a katolikus egyház ellen támadó új egyházakat és szektákat. Harcolni kell a liberalizmus olyan megnyilvánulásai ellen, mint a homoszexualitás, az abortusz elfogadása, sőt háborút kell folytatni az óvszerek használata ellen is. Nem akarom védeni a katolikus egyházat, de azt mondom: saját szempontjunktól érthető a szándékuk. A világ tele van szeméttel, álprófétákkal. Tehát Róma teszi azt, ami a dolga.

Más kérdés, hogy mit tesznek a nemzeti kormányok. Ellenzik? Támogatják? Megtűrik? A mostani magyar kormány világos és egyértelmű fordulatot vett a katolikus egyház szándékainak támogatására. A rendszerváltás utáni nagy kiegyezést a Vatikánnal ugyan nem ők csinálták, hanem 1995-ben még a Horn-kormány. A mostani kormány legszívesebben államvallássá nyilvánítaná a katolicizmust, de ezt mégsem illik. Annak idején az ellenreformáció nem végzett százszázalékos munkát, maradtak még reformátusok is, evangélikusok is, nem is beszélve a zsidó egyházzal. De, ha már államvallás nem lehet, legalább a hittant nyomatják az iskolákban, sőt az iskolát is odaadják a papoknak. Ilyen-olyan csatornákon megy a közpénz az egyháznak.

Nem jó dolog ez! Nem csak azért, mert nem mindenki hívő. Azért sem jó, mert nem segíti a mi versenyképességünket a civilizációk nagy küzdelmében. A kereszténység az egyént helyezi középpontba. A kapitalizmusnak ez jó, mert az egyén magántulajdonát tekinti

alapvetőnek. A kínai, az iszlám és más kultúrák a közösségnek több teret adnak. A katolicizmus előbb vagy utóbb, de mindent katolikusá akar tenni, a kínai, az iszlám civilizációk megengedőbbek, megtűrnék más kultúrákat maguk mellett. A katolikus felfogás és a hozzá kapcsolódó polgári élet a pénzt elsődlegesnek tartja, más vallások, más civilizációk a tudást, a tanulást tekintik megőrzendő értéknek. Nos, ha élni akarunk, ha versenyezni akarunk a világban, a civilizációs bezárkózás, az újabb ellenreformációk és vallásháborúk helyett nyitottnak kellene lennünk más értékek befogadására. Kulturális sokszínűségekre kellene törekednünk, ami nem ugyanaz, mint a liberalizmus. Ha nem ezt tesszük, félő, hogy a múltat sikerrel fogjuk építeni, de eltemetjük a jövőt.

BONTSUK LE EÖTVÖS SZOBRÁT (IS)!

Eötvös József 1867 után a tőkés Magyarország vallás- és közoktatási minisztere volt. Ma nem lehetne az. Lehetne-e miniszter az, aki olyan sületlenségeket hirdet, mint hogy a népoktatás a társadalmi haladás, a gazdasági és politikai fejlődés, az alkotmányosság és a jogegyenlőség elengedhetetlen feltétele? Hogy mondhatna ma egy miniszter olyat, hogy meg kell őrizni a tanodák függetlenségét a pártoktól, a vallásoktatást elkülöníteni, és a többi tárgy tanításában a felekezeti szempontokat mellőzni? Hogy lehet olyat mondani, hogy tanításra való alkalmasság kritériuma nem a felekezeti hovatartozás, hanem a pedagógiai képességek birtoklása? Na és ez! „Mielőtt társadalmi és politikus helyzetünkben a nagy haladást remélhetjük, nagy haladást kell tennünk a civilizációban. Ennek emelése a fő dolog. A többi játék.” Szörnyű! Nem és nem! Bontsuk le az Eötvös-szobrot! Azt is!

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Csaknem egymilliárd forintot csoportosít át a kabinet az új nemzeti konzultációra. A rendelkezés rögzíti, hogy a gazdasági konzultáció pénzügyi fedezetének biztosításához azonnali hatállyal 976 millió forintot csoportosít át a kabinet a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból.

Munkáspárt: Amíg 30 százalék körüli a gyermekek nélkülözési rátája Magyarországon, nem pr-kampányokra, hanem kenyérgyár építésére kéne szánni azt a milliárdot!

2. A teljes tavalyi nyereséget kivette osztalékként a finn Nokia a komáromi gyárából. 2010-ben az osztalék több mint 800 millió euró volt, vagyis két év alatt a finn tulajdonosok összesen 867 millió eurót vettek ki a magyar leányvállalatból, ahol közben nagyarányú leépítések zajlanak.

Munkáspárt: Ne nyúljanak egyszerű számológéphez a 300-as szorzó beütéséért. Nem tudja értelmezni. Ahogyan józan ésszel azt sem lehet felfogni, ekkora nyereség mellett miért is kellene létszám-leépítések, bezárások. Azt pedig végképp nem, hogy ezek a gyárak miért is nem hagynak tisztességes adó-bevételt ebből az összegből az országban.

3. Megtette első tesztrepülését a Boeing által kifejlesztett és gyártott óriás drón, a Phantom Eye. A pilóta nélküli kémrepülő az amerikai haderő legmodernebb felderítőgépeinek ígéri, az elvárás az tőle, hogy közel 20 ezer méteres magasságban legyen képes pilóta nélkül manőverezve négy teljes napot eltölteni, és közben a felszínt pásztázni különféle műszerekkel.

Munkáspárt: Még jó, hogy Amerika nem fegyverkezik, s kizárólag „polgári célokra” kívánja felhasználni legújabb játékeit. Az is csak „adalék”, hogy a NASA épp most kapott két olyan űrteleszkópot „ajándékba” a 16 hírszerző ügynökségük talán legismeretlenebbjétől, a National Reconnaissance Office-tól, melyek állítólag tíz éve raktárban porosodnak, mégis verik a legmodernebb Hubble űrteleszkópot. A csapatösszevonások a Csendes-óceán térségében minden bizonnyal egyenesen humanitárius célokat szolgálnak!

4. Jobban szót ért Vlagyimir Putyin Pekinggel, mint Brüsszellel: az EU–orosz csúcs érdemi eredmény nélkül zárult. Kínában az orosz delegáció másfél tucat dokumentumot írt alá, többek között atomerőmű építéséről, négy milliárd dolláros orosz–kínai befektetési alap létrehozásáról, együttműködésről a polgári repülőgépgyártásban, másfél milliárd dolláros kínai hitelről egy oroszországi alumíniumgyár építésére

Munkáspárt: Van, amire a magyar külpolitikának is érdemes lenne odafigyelnie! Az EU, IMF és NATO tárgyalások nagyon fontosak, csak nem biztos, hogy önmagukban előre visznek. Peking és Moszkva a rendszerváltás után a politikai elitnek elkezdett „derogálni”. Nem is lett új metróvonalunk tartozás törlesztése címen... Valakiknek jobban megérte. Az elmúlt hónapok fényében talán változhat valami a keleti kapcsolatokkal. Talán! Ha azt sem felejtjük el, hogy ezen a tárgyaláson Kína és Oroszország egyetért abban: Szíriával kapcsolatban nem fogadnak el olyan ENSZ döntést, amely „külső katonai beavatkozásra adhatna jogalapot”.

5. Szándékosan elgázolták, majd eszméletlenül verték, nyilatkozta az emírségekbeli The National napilapnak Szaúd Mohamed al-Marzúki, az Egyesült Arab Emírségek sakkszövetségének rangidős tagja, akit pénteken súlyos sérülésekkel szállítottak kórházba Szegeden. Al-Marzúkit állítása szerint három magyar határrendész bántalmazta.

Munkáspárt: Szeretnénk hinni, hogy csak ál-határrendészekről van szó, ahogyan néhány helyen felvetették. A rasszizmus, az agresszió, az általános gyűlölködés azonban kétségkívül jelen van a magyar hétköznapokban. A jobboldali kormány pedig hagyja ezt. Tudatosan.

Egy a mottó: valakinek felelősnek kell lennie! Az nem lehet, hogy a népért „annyi jót tevő” rendszerváltás utáni kormányok tehetnek arról, hogy nincs munkád, elviszik fejed felől a házat! De, lehet! A rendszerváltók miatt nincs! S az ő maszlagukért gyilkolhattak cigányt, ezért támadhatták meg a nyílt utcán a 90 éves Schweitzer József nyugalmazott országos főrabbit.

6. Májusban minden korábbinál több, összesen 2.203 céggel szemben indult felszámolási eljárás Magyarországon, ezzel nemcsak az egy hónapon belül bedőlő cégek rekordja dőlt meg, de minden eddiginél hamarabb, már június első napjaiban eléri a tízezrediket az éven belüli felszámolás.

Munkáspárt: Szép is volt az a gondolat, hogy „egymillió új munkahely”! Arról nem volt szó, hogy a régiek helyére tervezik...

7. A Soltvadkert és Vidéke Takarékszövetkezet 3 önkormányzat számlavezetője, rájuk azonban nem vonatkozik az Országos Betétbiztosítási Alap kártalanítási kötelezettsége.

Munkáspárt: Milyen jó lenne, ha maradt volna egy tisztán állami tulajdonú bank, amely az önkormányzatok pénzét is tisztességgel forgatta volna. Így máris előre szólunk: a gyermekek télen éhezni-fázni fognak az önkormányzati intézményekben, s a helyi kórházakra se nagyon tessenek számítani...

HORTHY-MÁNIÁVAL LEPLEZIK AZ ADÓEMELÉSEKET

A Fidesz-KDNP elkezdte rehabilitálni a Horthy rendszer „nagyjait”, s maga a kormányzó is felmentő glóriát kap a jobboldali kormányzattól. A szoborállítási láz, másodrendű írók nemzeti panteonba emelése azonban elsősorban nem csak az „úri világ” iránti nosztalgiát vagy a Jobbikkal való nacionalista versenyt magyarázza. A Fidesz egyszerűen eltereli a figyelmet a megszorításokról, arról, hogy ígéretét megszegve a dolgozó emberekkel fizetteti meg a válságot és saját teszteszaságát.

Festékekkel leöntött Horthy-szobor, disznóláb Wallenberg emlékművén – undorító szobor-háború, bulvárlapokat kielégítő álpolitika, parlamenti ordibálások áltémái. Beszéljünk erről, de ne beszéljünk IMF diktátumról, amelyet kényszerűségből elfogad a kormány, s amiért lelkesedik a szocialista ellenzék. Ne beszéljünk a megszorításokról, újabb adóemelésokről. Orbánék idáig 15 új adót vezettek be. A 16-ik a telefonadó, ami második félétől kerül bevezetésre, a 17-ik a transzferadó januártól. Eddig a kormány arról beszélt, hogy ezeket az adókat nem terhelhetik a szolgáltatók a fogyasztókra, de ez naivitás. A Telekom már ellenáll, a multik az EU-hoz fordulnak, de ha mégsem, akkor is mi fogjuk megfizetni. Ez évente átlagban 50-60 ezer forint többletkiadást jelent a családoknak.

Kormány és parlamenti ellenzéke azonban nem ezen vitatkozik. Az Orbán-kabinet piárosai – talán éppen a méregdrágán alkalmazott amerikai reklámszakemberek – kitalálták a jelkép-háborút, a gazdasági, tényleges dolgokról való érzelmi figyelemelterelést.

Kár lenne persze tagadni, a Fidesz háza táján bőven vannak, akik szívesen visszahoznák a Horthy-rendszer úri világát. Annak minden

külsőségével, álnemzeti giccsével és méltóságosuramozásával. A Fidesz-vezetés azonban pragmatikus emberekből áll, ezek a 40-es évek derekán járó „fiúk és lányok” nem Horthyhoz, Wass Alberthez, Nyirő Józsefhez, netán Tormay Cecilhez vonzódnak. Utóbbtól nagy valószínűséggel nem, hogy nem olvastak soha semmit, nevét sem hallották. Az ő vezérelvük a hatalom, a hatalommal megszerezhető befolyás, a pénz. És fordítva.

Azért hagyják a helyi vezetőiknek a szoborállítgatást, azért hagyják a jobb híján Horthy-rendszerhez vonzódo értelmiségi hátszáguknak a hamis mítosz-teremtést, hogy senki se foglalkozzon a valósággal. Sírjanak és ríjanak Trianonról, addig sem kérnek pénzt. Cinikus reklámpolitika az egész.

Mindez persze jó arra is, hogy kártyákat vegyenek ki a Jobbik kezéből. Vonáék maradjanak a szalonképtelen cigányozásnál, kukaborogatásnál, „történelmi” témáktól el a kezekkel. Ha ez csak néhány tízezer szavazót elvisz a Jobbiktól, már megérte.

Hiszen ki beszél már az egységes SZJA bevezetéséről? Amit azzal indokolt a kormány, hogy gazdaságélénkítő hatása lesz. Nem lett, valójában jövedelemátcsoportosítás történt. Az

FORRÁS: APAPAI.BLOG.BLIKK.HU

alacsony keresetűektől elvette, és odaadta a tehetősebbeknek. A költségvetés bevételi oldalán pedig hatalmas lyuk keletkezett. Így 25-ről 27 százalékra növelte az ÁFA-t, ami egyértelműen a szegények adója. Ezzel Magyarország a legmagasabb ÁFA-t fizető országok közé lépett. Ez gond, emiatt megbukhat kormány, meginoghat rendszer.

De ki beszél erről? Vitatkozzanak inkább Horthyn, Corvin-láncon. Horthy kell azért is, hogy ne lehessen Kádárt „kiengedni a palackból”. Mert az embereknek bele kell törődniük a kapitalizmus kilátástalanságába, s véletlenül sem szabad, hogy eszükbe jusson, egyszer már elvették Magyarországon a gazdagoktól a hatalmat, megteremtették a dolgozó ember államát. Erre még gondolni sem szabad! Mert mi van, ha újra megkísérlik?!

ELMARADT A TRIANONI HARANGSZÓ AMI MÁR AZ EGYHÁZAKNAK IS SOK

„Kérésének sajnos nem áll módunkban eleget tenni, mert templomi harangjaink istentiszteleti alkalmakkor, illetve az egyház liturgikus rendjéhez kapcsolódva szólnak” – olvasható abban a levélben, amelyet a történelmi egyházak vezetői írtak Kovács Zoltán kommunikációs államtitkárnak. Kovács május 25-én kereste meg a történelmi egyházakat azzal, hogy június 4-én, a Nemzeti Összetartozás Napján délután egy perces harangzúgással kapcsolódjanak be a

megemlékezésekbe. Ezt utasította el május 29-én közös levélben Erdő Péter bíboros, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke, Bölskei Gusztáv, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkészi elnöke és Gáncs Péter, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspöke. Az Országgyűlés 2010-ben nyilvánította az 1920-as trianoni békeszerződés aláírásának évfordulóját, június 4-ét a nemzeti összetartozás napjává.

MI AZ IGAZSÁG NYIRŐ JÓZSEFRŐL?

A történelmileg túlhaladott negyedszázados ellenforradalmi rendszer (1919-1945) újabb képviselője kerül a nemzeti panteonba: Nyíró József. Az önmagából és egyházából kivetkőzött katolikus pap, író, újságíró és politikus hamvait – kívánsága szerint – hazahozták azzal a szándékkal, hogy Székelyudvarhelyen temessék el.

Várható volt, nemcsak a románok, de a magyar progresszió is felháborodva veszi tudomásul az elhunyt itthoni diadalmenetét. Egyesek azzal érvelnek, hogy el kell választani az író a politikustól. Az ember ilyen „feldarabolása” szemfényvesztés. Hiszen nem élhet egyik része izoláltan a másiktól. Elképzelhetetlen, hogy egyik fele humanista, haladó, népszerű, míg a másik a fasiszták oldalán helyezkedik el. Nem, Nyíró József előbb a keresztény-nemzeti, az irredentizmus platformján állt, majd átment a nyilasok térfelére. Temetésének szervezői nem karolták volna fel, ha nem elvbarátjukról van szó.

E sorok írója nem irodalomtörténész, ezért óvakodik művészi értékeinek, kvalitásainak taglalásától. Annyit azonban elmondhatok, hogy nem tartozott a klasszikus tollforgatók közé. Egyes regényei: Jézusfáragó ember, Isten igájában, Uz Bence, kétségtelen

képviseltek elismerésre méltó színvonalat, de irodalmi alkotásainak többsége nem.

Sokan azt remélték, egy új Tolsztoj van születőben, ám csalódnuk kellett. Tamási Áron Ábel-történetei mellett Nyíró jelentősége csökkent. Ezt a hátrányt többé nem tudta ledolgozni. Ám a nemzeti polgárság felkarolta, nem volt olyan közöttük, akinek könyvespolcán ne díszelgetek volna jellegzetes fehér, bolyhos textíliába burkolt kötetei. Művei bestsellernek számítottak ebben a körben. „Fenn” nagyra tartották kiállítását a román rezsimmel szemben, 1940-ben Horthy Miklós kezéből – Tamási Áron és Koós Károly társaságában – átvehette a Corvin Koszorút, az akkor legrangosabb magyar irodalmi kitüntetést.

Nyíró József eszmei „fejlődésében” nagy szerepet játszott Szabó Dezső. Mesterénél azonban állhatatosabb volt, mert amíg Az elsodort falu alkotója a náci eszkaláció kiszélesedése láttán a hitlerizmussal szemben kritikus álláspontra helyezkedett, az erdélyi író egyre szorosabba fűzte kapcsolatait Horthyval, majd a nemzeti szocializmussal. Mint újságíró a legszélsőségesebb jobboldali lapoknak volt munkatársa, s mérgezett tollal szórta átkait Trianon haszonélvezői,

valamint a zsidóság és a kommunisták felé. Jobboldali munkássága nem maradt meg az íróasztalnál: a nyilas „parlament” tagjaként Szalasi Ferencet szolgálta (lásd publicisztikai és parlamenti megnyilatkozásait). Amikor a hungarista vezérkar a Vörös Hadsereg elől Bécs felé futott, az író hűségesen követte a „nemzetvezetőt”. Hontalan menekült lett, aki azonban igyekezett kivenni részét a szélsőjobboldal kulturális életében. Az 1940-es évek végén elnöke a müncheni Magyar Kulturális Szövetségnek. 1950-ben menedékjogot kap a francoista kormánytól, és Madridba költözik. Itt munkatársa a spanyol rádió magyar szekciójának.

A tüdő- és szívbeteg író élete utolsó szakaszában visszatért papi hivatásához, ám a szerzetesi csuhában sem találta meg lelki nyugalmát. 1953. október 16-án, 64 éves korában halt meg, egy madridi kórházban.

A haladó közvélemény nemzeti-szocialistának tekinti, még akkor is, ha néhány műve parnasszusi magasztalatokat súrolt. Megérdemelten osztozott Knut Hamsun sorsában, és csak sajnálni lehet azt, hogy kétségtelen tehetségét egy rossz ügynek ajánlotta fel.

FIZESSENEK A GAZDAGOK, S

Élnünk kell! Van jövőnk! Harcra fel! – ez volt a Munkáspárt 24. kongresszusának jelmondata. A magyar tőkés rendszer bírálatán túl a párt megoldást is adott. Az új program nem kertel: fizessenek a gazdagok, segítsünk a dolgozóknak! A kormányokat kell rákényszeríteni arra, hogy adóztassák meg a gazdagokat, a multikat, korlátozzák a tőke hatalmát. Elég az áldozatokból! Egy fillérrel se többet a tőkés kormányoknak! Egy fillérrel se többet a

bankoknak! A Szabadság előző számában közöltük a Kongresszus nyilatkozatát, határozatait, Thürmer Gyula elnök beszédét. Most a tanácskozás felszólalói közül idézünk. A következő oldalakon Fogarasi Zsuzsanna alelnök, Hajdu József, a KB Pártetikai Bizottság elnöke, Karacs Lajosné alelnök, Dull Norbert (Jász-Nagykun-Szolnok), valamint Szász Katalin (Békés) és Tözsér Tibor (Nógrád) gondolatait elevenítjük fel.

FOGARASI ZSUZSANNA: SZÜKSÉ

Kádár János születésének 100. évfordulóján beszélni nem könnyű. Olyan pillanat ez, mikor az ember torkára jegesedik a szó, pedig a szíve és az elméje csordultig van érzéssel és gondolattal.

József Attila papírra vetette a magyar költészet gyöngyszemeit, Kádár János megvalósította a legélhetőbb rendszert, a magyar szocializmust. Haláluk után mindkettejüket vagy gyűlölik, vagy szeretik. Mi, magyar kommunisták szeretjük őket zsenialitásukkal, hibáikkal együtt!

Kádár élete végéig vallja, hogy a szocializmus nevében elkövetett hibák,

tévedések helyrehozhatóak, mert nem a szocializmus lényegéből, hanem egyes emberek hibáiból fakadnak. Kádár János halála óta eltelt két évtized, és ilyen távolságból az árvaságot is könnyebb elviselni. Elég idő ahhoz, hogy bátran a szemébe nézzünk, vagy visszakacsintsunk. És mi vettük a bátorságot a szembenézésre és kimondtuk, amit láttunk benne: a fényt, az igazságot, de a gyötrődést és a zavart is. A munkáspárti történelem sodró patakja lemosta Kádárról mindazt, amit tisztelői és ellenségei, az idő rendíthetetlen ólomkatonái rátapasztottak.

És tanultunk belőle, nem keveset! Nem igaz, hogy Kádár elrontotta a szocializmust, de az sem igaz, hogy hibátlan volt. Hibáival együtt élhető rendszert épített Kádár János alatt a magyar nép. Sem azelőtt, sem azután olyan jó dolga a magyar munkásnak nem volt, mint Kádár idején. Nemcsak Magyarországon, hanem Európában is a legsikeresebb évtizedek a magyar szocializmus évtizedei voltak. Nem illúzió volt az emberek számára. Ami akkor történt, kézzelfogható valóság, megélt történelem volt.

Igen, hibákkal. Csökken a párt

SEGÍTSÜNK A DOLGOZÓKNAK!

DULL NORBERT: MI TUDNÁNK MUNKAHELYET TEREMTENI!

Tiszabura településről, Jász-Nagykun Szolnok megyéből érkeztem. Feleségem, három gyermekem is itt van vendégként a Kongresszuson, korán elkezdtek apjuk nyomdokaiba lépni.

A tiszaburai orvosi rendelőben dolgozom asszisztensként, s a Munkáspárt helyi elnökeként sikerült bekerülnöm a helyi önkormányzatba is. A lehetséges 1400 szavazatból 763-at kaptam a legutóbbi választáson. A Munkáspártot a tiszaburaiak többsége elfogadja, érti, hogy értük, az egyszerű, dolgozni akaró emberekért akarunk tenni. Higgyék el, nem kis siker, hogy a helyi háziorvos, Dr. Horváth Balázs is immár a Munkáspárt tagja. Tiszaburáról kiindulva igyekszünk a

környező falvakban is elvetni a „magot”, munkáspárti sejteket létrehozni.

Ez egyszerre nehéz és könnyű.

Nehéz, mert rengeteg munkába és időbe, s nem utolsó sorban pénzbe – hogy csak a benzint említsem – kerül. Ugyanakkor valahol könnyű, mert az emberek várják az igaz szót, a megoldást kilátástalan helyzetükre.

Nyíltan ki merem jelteni: a kormány halálra ítélte a falvakat.

Egyre több vidéki embernek nincs munkája, megélhetése. Ezért is romlik látványosan a közbiztonság, a megélhetési bűnözés napi probléma. A Jobbik erre csak a cigánybűnözés szót tudja szajkózni, megoldása csendőrséggé átszervezett honvédség, a Magyar

Gárda, mindenféle politikai függőségű verőlegény-csoport. Ez nem megoldás! A rendőrség becsületét kell visszaállítani, visszaadni tényleges feladat- és hatásköreit. Az igazi megoldás azonban a munkahelyteremtés!

A közbiztonság romlása a kilátástalanságnak, a munkanélküliségnek köszönhető. Ennek okai és okozói az elmúlt 22 év kapitalista kormányai.

Azok, akik tönkretették a munkahelyeket, megszüntették a TSZ-eket, privatizálták és bezáratták a gyárakat.

Ez ellen csak a Munkáspárt tud és akar tenni! Mi vagyunk a megoldás! A mi programunk ad megoldást! Mert mi tényleg a munkahelyteremtésre esküszünk, és minket rendszerváltás óta nem tudtak megvenni a tőkés hatalmak, ezért próbálják nap mint nap a kommunista eszmét befeketíteni, a kommunistákat bűnözőknek beállítani.

Ne hagyjuk!

A SIÓFOKI SÉTÁLO ERIK A 24. KONGRESSZUSON VETTE ÁT TAGKÖNYVÉT

GÜNK VAN KÁDÁRRRA!

forradalmi-marxista irányzatának ébersége, és a kispolgári-szociáldemokrata-liberális körök szellemi befolyása magával sodorja a szocializmust. Az újabb hitelek felvétele, a tőkés nyugati hatalmak elvárásaihoz való igazodás Kádár tudtával, megtévesztésével történik. Később, megkésve, felismeri a hibákat, de a szocialista rendszer megmentésével elkésett. Moszkvát kapitalista útra térítették, a magyar szocializmust megbuktatták.

Kádár János életútja, egy igaz ember, egy kommunista útja az

első feleszméléstől a halál előtti feleszmélésig.

Ma, mikor visszafele szalad a történelem, és életünk nem arról szól, hogy szabad állampolgárok vagyunk, akik munkájukból élnek, hanem meghunyászkodó alattvalók, akik hátrálva kotródnak nevesines kiskirályok előtt, akit tőkésnek hívunk, kell az erő, amit Belőled merítünk, Kádár Elvtárs!

A jelen kapitalizmusa elleni harchoz és a jövő közösségi társadalmának építéséhez kell a nemes, haladó hagyományá ércesedett kádári örökség.

ÉLJÜNK KELL! VAN JÖ

KARACS LAJOSNÉ: A FIDESZ ÍGÉRGETETT ÉS ÁTVERT!

2012 tavaszán az egyik tőkés párt váltotta a másikat, ebben nem volt különbség.

Gazdasági szemléletükben – így a követendő politikájukban – azonban lényeges különbség van.

Az elmúlt nyolc év, de mondhatjuk, hogy az egész rendszerváltás gazdaságpolitikája neoliberais szemléletű volt, melynek lényege a piac mindenhatósága, a magántulajdon szentsége. Az érték központjában a pénz áll. Szabad áramlást biztosítani mindennek, ami profitot csinál, minden lebontani, ami ennek az útjában áll. „Az állam rossz gazda” demagógiával lebontotta az állami vagyont, magánkézbe, de döntően külföldi kézbe adva. Folyamatosan támadja, és folyamatosan szűkíti a szociális intézményrendszert.

Az eredményt ismerjük, a gazdaságunk nagyon nyitottá, a világgazdaság folyamatainak kiszolgáltatott, félgymarmati gazdasággá vált, ahol kéttucatnyi multi dönt az ország sorsáról. Ennek következménye, hogy ma már 4 millió ember él létminimum alatt, százszoros különbségek vannak a legkisebb és legnagyobb bérek között.

A Fidesz mást ígért. „Állítsuk talpra a magyar gazdaságot. Munka-alapú társadalmat fogunk építeni, ennek érdekében az élők munkaadóját csökkentjük. Növekedéspárti gazdaságpolitika kell, a visszafogás nem visz előre, csökkenti a keresletet, nem teremtdnek új munkahelyek, csak elvonás van, elbocsajtások, ami csökkenti a

gazdaság teljesítőképességét.”

Az elv jó volt, de amit a Fidesz-kormány két év alatt véghezvitt, az köszönőviszonyban sincs azzal, amit ígért, a növekedést segítő gazdaságpolitikával valójában behódolt, lefeküdt az EU-nak, akkor is, ha retorikájában másról beszél.

Összegezve:

- A szegényeket tovább sarcolják.
- A kis- és középvállalkozók terheit, az élők munkaadóját nem csökkentette, hanem növelte.
- A tőkejövedelmek adóját nem növelte, hanem csökkentette.
- A válság terheit a szegényekkel, a rászorultakkal fizetteti meg.

A Munkáspárt véleménye változatlan: a kapitalista válság terheit nem a dolgozókkal, az alacsony keresetűekkel, az elesettekkel kell megfizettetni, hanem azokkal, akik miatt kialakult a válság: a tőkével, a tőkésekkel! A növekedéspárti gazdaságpolitika nem megbukott, csak rosszul csinálják! A Fidesz választási ígéreteit – gazdasági téren – sem teljesítette.

SZÁSZ KATALIN: MEGHALLGATNI AZ EMBEREKET!

Orosházáról jöttem, Békés megyéből. Mindenki tudja, hogy ez hazánk egyik legelmaradottabb térsége, a Viharsarok. Minimálisra esett vissza a mezőgazdaság, alig vannak bevetett földek, és néhány kivételtől eltekintve a gyárak is bezártak a

megyében. Rengeteget tudnék beszélni a munkájukat elvesztettek körülményeiről, de a saját példámon is be tudom mutatni.

Sokéves munkanélküliség után 2010. februárjában kiközvetített a helyi Munkaügyi Központ adminisztratív munkakörbe a Roma Nemzetiségi Önkormányzathoz. Azonban elfogytak a közfoglalkoztatási program pályázati pénzei... A 2011-es év úgy telt, hogy hol munkanélküli voltam, hol 3 hónapos szerződéssel dolgoztam, 6 órában, az ennek megfelelő bérezéssel. 2012-ben már nem volt adminisztratív munkakör, így jelenleg segédmunkásként 6 órában alkalmaznak, 3 hónapos szerződéssel, nettó 35 ezerért...

Visszatérve a munkához: ahogy bekerültem a romák közé, egyre inkább elfogadnak. Tudják, hogy számíthatnak rám. Sokszor kell harcolni értük, tisztelnék, mert tudják, hogy akkor is megtalálnak az irodában, ha éppen munkanélküli vagyok. A legbüszkébb arra vagyok, hogy tavaly 726 ezer forintot nyertem pályázaton számukra, és 17 halmozottan hátrányos helyzetű gyerek jutott tanulmányi ösztöndíjhoz a segítségemmel.

A Munkáspárttal 2009-ben kerültem kapcsolatba, megyei elnökünknek egy álló évig könyörögtem, hogy tag lehessenek – remélem nem bánta meg. Anyagilag sajnos kevésbé tudom támogatni a Munkáspártot, talán annyit erről, hogy évente 100 forinttal emelem a tagdíjamat, és előfizetője vagyok a Szabadságnak.

Igyekszem mindenben segíteni, már amennyire a háttérből lehet, mivel fideszes polgármester a munkáltatóm... Sokan rácsodálkoznak, hogy van még Munkáspárt, hogy van még egyáltalán olyan párt, amely a szegényekért, a dolgozókért harcol, és elutasítja a gazdagokat, a kizsákmányolást. Sokat beszélgetek az ismerőseimmel.

Nem csak illendőségből kell megkérdezni, hogy van, meg kell várni a választ! Hátborzongató, ahogy dől belőlük a fájdalom, a kilátástalanság. Meg kell értetni mindenkivel, hogy csak összefogással tudunk változtatni, ha nem is egyik napról a másikra, de akkor „a bőség kosarából mindenki egyformán vehet”.

VÖNK! HARCRA FEL!

HAJDU JÓZSEF: EGYSÉGES, FEGYELMEZETT PÁRT KELL!

Ma egy dolgot tisztán láthatunk: egy kommunista pártnak csak az osztályharcos politika lehet a sajátja. A tőke természete nem fog megváltozni. Aki abban reménykedik, hogy reformokkal meg lehet változtatni a kapitalizmust, vagy aki abban hisz, hogy az EU biztosítja a szociális jogok érvényesítésére, a szélsőjobboldal elleni küzdelemre, téved, s bünt követ el a munkásmozgalom ellen, hiszen félrevezeti a dolgozókat. Ezt csinálja a Munkáspárt-2006, a Zöld Baloldal, és hasonló szervezetek.

A közelmúltban az MSZDP és a Vajnai-féle párt olyan baloldali kerekasztalba akarta pártunkat belevinni, amelyben támogatnunk kellett volna az MSZP hatalomra jutását és az Európai Uniót. Ez a legnyilvánvalóbb egyezkedés a tőkével. A Munkáspárt – nagyon helyesen – nem ment bele.

Ma ellenfeleink folyamatosan azt sugallják, hogy a Munkáspárt egy új vezetéssel sikeresebb lehetne. Világosan szeretném kijelenteni: a párt mai Központi Bizottsága, Elnöksége, benne a párt elnökével, a következetes osztályharcos politika legfőbb biztosítója. Védünk meg őket! Nem szabad megengedni, hogy bárki őket verjen a tagság és a vezetők közé!

Pártunk alapelve a demokratikus centralizmus. Ez azt jelenti, hogy minden kérdést alaposan megvitatunk, mindenki

elmondhatja a véleményét, és utána döntünk. A döntés mindenki számára kötelező. Aki nem ért vele egyet, az is köteles végrehajtani, és joga van a kérdés ismételt tárgyalását kérni.

Hol követünk el hibákat? Egyes elvtársaink – akármi is a KB döntése – csak a saját nézeteiket ismételtetik, ráadásul gyakran nyilvánosan. Ez árt a pártnak!

Egyes elvtársaink megszavazzák ugyan a KB döntéseit, de nem képviselik, hallgatnak róla. Ez is kárt okoz a pártnak!

Az elmúlt időszakban néhányan elhagyták a Központi Bizottságot. Egyikük sem jött el, egyikük sem mondta el társainak, hogy mi a problémája. Miután elmentek, szervezeteket hoznak létre, támadják a pártot, bizalmatlanságot szítanak vezetőivel szemben.

Bevett módszerük, hogy névtelen levelekkel támadják a pártot. Ellenfeleinknek üzenjük: a Munkáspárt egységét nem engedjük kikezdeni!

TŐZSÉR TIBOR: NE HIGGYÜNK A HAMIS „MEGVÁLTÓKNAK”!

A rendszerváltást követően újjászervezett pártunk 1989. december 19-i kongresszusa mérföldkö volt a párt és a mozgalom életében, merőben más helyzetbe kerültünk. A politikai hatalom elvesztését követően ugyan nem kerültünk illegalitásba, de az eltelt 22 év alatt az egymást váltó tőkés kormányok egységesen, hermetikusan zártak el minket a nyilvánosság elől. Támadtak ott, és ahogy lehetett.

Természetesen mindez a tőkés rendszer jellegéből következik! A Munkáspárt a tőkés rendszer ellensége, az egymást váltogató kormányok pedig a tőkés rend kormányai, akik a külföldi és részben a hazai nagytőke érdekeit képviselik.

Nem a padlást söpörték le, az országot fosztották ki, az országot ért veszteség Trianonnal ér fel!

Emlékszem a 2005-ös csepeli kongresszusra, a helyszínválasztás politikai szempontból tökéletes volt, a tönkrement Csepel Művek, az üresen tátongó, kifosztott gyártócsarnok élethűen tükrözte a magyar

valóságot. Ennek ellenére mindebből nem tudunk politikai tőkét kovácsolni, ugyanis politikai ellenfeleink szétszakították a pártot.

A Munkáspárt elnöke, Thürmer Gyula 1989 decemberétől szó szerint a hátán viszi a pártot, mégis újra meg újra felbukkannak, az újabb és újabb „megváltók”.

A volt „margarin-párttagok” mára egy névtelen kezdeményezés tagjai. Érdekességként: úgynevezett alelnökük, aki egykor az önkormányzati választásokon pártunk polgármester-jelöltje volt Salgótarjánban, a voksolást követően az önkormányzat gazdasági bizottságának külsős tagjaként jelent meg, Fidesz-KDNP színeken.

A Munkáspárt új programja, a Kongresszus nyilatkozata választ ad a magyar társadalom előtt álló társadalmi-gazdasági problémákra. A feladatunk, hogy minél többekkel megismertessük, egységesen képviseljük a pártot, ne higgyünk a „megváltóknak”, „hamis profétáknak”!

LÉTEZIK INTERNACIONALIZMUS, VAN NEMZETKÖZI ÖSSZEFOGÁS!

A Munkáspárt kongresszusán több jelentős kommunista párt képviseltette magát küldötteivel.

Eljöttek Ausztria kommunistái. A mi pártjaink valaha, a munkásmozgalom születésekor egy töről fakadtak. Barátaink eredményesen küzdenek ma a munkáskamarákban, az utcákon. Küzdenek egy világért, amiben nincsenek kapitalisták, se osztrákok, se magyarok. Az ausztriai Kommunista Kezdeményezés részéről Otto Bruckner elnök szólalt fel a Munkáspárt 24. kongresszusán.

Görög barátaink az elmúlt hónapokban példát mutattak az osztályharcból. Bátran csatáztak az utcákon, a parlamentben. Nem engedtek a hatalom csábításának. A Munkáspárt minden tagja szolidáris harcukkal. A Munkáspárt a görög kommunisták példáját követi. A Görög Kommunista Párt nevében Eleni Bellou, a Politikai Bizottság tagja beszélt.

Az orosz kommunisták nap, mint

nap a parlamentben és a parlamenten kívül bizonyítják, hogy Lenin és Sztálin pártja él. A vörös csillag ma vagy holnap, de szebben fog ragyogni, mint bármikor korábban. Az Orosz Föderáció Kommunista Pártja (KPRF) nevében Valentyin Szurcsanov, az Elnökség tagja, az orosz Duma képviselője szólt a magyar kommunistákhoz. A párt elnöke, Gennagyij Zjuganov külön dísztáviratban köszöntötte a Kongresszust.

A szlovák kommunisták nehéz körülmények között, hősiiesen harcolnak. A magyar és a szlovák dolgozó számára közös az út: legyőzni a kapitalizmust, megteremtteni a munkások, a dolgozók országát, a Dunán innen és a Dunán túl. A Szlovák Kommunista Pártot Jozef Hrdlicka elnök (képünkön) képviselte a kongresszuson.

A Munkáspárt marxista-leninista párt volt és marad a jövőben is. Internacionalista párt vagyunk és maradunk utolsó lélegzetünkig!

VALENTYIN SZURCSANOV: VELETEK VAGYUNK, MUNKÁSPÁRT!

Mi, orosz kommunisták veletek együtt küzdünk a ránk erőszakolt imperialista rend, a globális gazdasági diktátum, a dolgozó emberek kizsákmányolása ellen.

Jövő év februárjában lesz húsz éve, hogy újraszerveztük az orosz kommunista pártot 1991-es betiltása után. Ebben a két évtizedben a párt rengeteg támadást állt ki. Ellenálltunk a hatalom bírósági támadásainak, megvesztegetési kísérleteknek és lejáratási próbálkozásoknak. Ellenálltunk annak is, hogy a pártot belülről megalkuvók és árulók próbálták szétverni.

Ma a KPRF élvezzi a dolgozó emberek bizalmát, a párt tagsága 200 ezer főt számlál, az ország 83 régiójában működik, 19 000 alapszervezete van, 1979 városi és megyei pártbizottsággal rendelkezik. A KPRF minden nehézsége ellenére bebizonyította, hogy ő a népi, hazafias ellenállás egyetlen tényleges ereje. Mindezt tettük a szinte totális információs blokád, médiaterror, a párt vezetői ellen irányuló folyamatos provokációk ellenére. Az akadályokat egy dolog segít leküzdeni: meggyőződésünk

és hitünk az igaz ügyben, a dolgozó nép igaz ügyében.

Az orosz mágnások minden hatalmat maguknak követelnek, középkori időköt idézve akarnak uralkodni az embereken. Az új kapitalista hatalom szétverte a Szovjetuniót, most nyugati szövetségeseivel együtt Oroszország szétverésére törekszik. Épp ezért ma az orosz kommunista párt segítségével jön létre az a népi, hazafias dolgozói szövetség, amely biztosíthatja Oroszország függetlenségét, az orosz nép önrendelkezését.

Sokan kérdeznak minket, hogy mi a véleménye a pártnak a Moszkva utcáin tüntető fiatalokról. Támogatjuk őket, támogatunk minden ellenállást, amely a kapitalizmus ellen irányul. Azonban nem támogatjuk, hogy egyes politikai erők, nevezzék magukat akár baloldalinak is, önző érdekeikre használják ki a népi ellenállást.

Hasonló körülmények között harcolunk. Küzdünk az antikommunizmus ellen, szembesülünk azzal, hogy elvtársainkat politikai alapon akarják

kirúgni állásaikból. Tudjuk, hogy Magyarországon a Magyar Kommunista Munkáspárt vezetése ellen a hatalom politikai és bírósági úton is támadást intézett. Tudjuk, hogy a párt vezetőit bíróság elé is állították. Mi mindig szolidárisak voltunk veletek, mi mindig szolidárisak leszünk a harcotokkal, a dolgozó emberek igazságos harcával!

JOZEF HRDLICKA: KÖZÖS AZ UTUNK!

A Szlovák Kommunista Párt a Munkáspárttal hasonló úton halad. A múltunk kritikus értékelése útján, megoldásokat keresve.

Szeretném kifejezni köszönetemet a Munkáspártnak azért a támogatásért, amit pártunknak nyújtottak a legutóbbi parlamenti választások alkalmával. A segítségüket nagyon nagyra értékeljük elsősorban azért, mert tudjuk, Önöknek is vannak problémái, és nem rendelkeznek elegendő gazdasági forrásokkal. Ennek ellenére felkínálták a segítségüket és konkrétan segítettek is. Magatartásuk olyan volt, mint az igazi barátoké és internacionalistáké.

Alig egy héttel a 24. Kongresszus után Josef Hrdlicka levelet küldött a Munkáspárt elnökének.

„Tisztelt Elnök Elvtárs, Drága barátom!

Engedje meg, hogy még egyszer saját nevemben, és SZKP nevében is megköszönjem a meghívást pártjuk kongresszusára. A Munkáspárt seregszemléje – amelyet Kádár János születésének 100. évfordulóján rendeztek –

magas színvonalú volt. A kongresszus légköre bizonyíték volt arra, hogy Önnek, mint pártelnöknek nagy a tekintélye, és annak is, hogy a Munkáspárt konszolidált és egységes párt. Ezek a további fejlődés nélkülözhetetlen feltételei.

Nagyon figyelmesen hallgattam felszólalását a kongresszuson, és utólag még egyszer áttanulmányoztam az orosz fordítását is. Meggyőződtem arról, hogy nem csak a helyzet és a feltételek hasonlóak, amelyekben dolgozunk, hanem – s ez az, aminek különösen örülök – a problémákra is hasonló megoldást keresünk, válaszaink megegyeznek.

Meg vagyok győződve, hogy a Munkáspárt az Ön vezetésével helyes úton halad. A Munkáspártra úgy tekintek, mint elvhű marxista-leninista pártra, de egyben olyanra, amely figyelembe veszi a mostani társadalom változásait, és ezen az alapon alakítja ki reális programját és reális politikáját.

Sok sikert kívánok!

Baráti tisztelettel:

Jozef Hrdlička
Az SZKP elnöke“

OTTO BRUCKNER: VAN SZOCIALISTA ÚT!

Amikor a pártunk 2005-ben megalakult, a célunk egy marxista-leninista munkáspárt alapítása volt Ausztriában. Nagy tisztelettel tekintünk rátok, amiért elhagytátok a revizionista erők által dominált Európai Baloldalt. A Munkáspárt magyar helyzetről írt állásfoglalását nagy érdeklődéssel fogadtuk, csakúgy, mint a Kádár Jánosról szóló elemzéseket és véleményeket, mivel Kádár a mai napig a magyar történelem nagyon jól ismert alakja Ausztriában. A nevével fémjelzett korszak a szociális biztonság, a proletár internacionalizmus, a magyar és Közép-Kelet Európai szocializmus időszaka, emberi társadalma.

Ma egy magasan szervezett, nagy nemzetközi hálózattal rendelkező ellenséggel nézünk szembe: a kapitalizmussal. A monopóliumok, bankok, vállalatok hatalma elleni harc legfontosabb eleme, hogy küzdjünk az ellen, hogy a válság terheit a dolgozókra hárítsák.

Az ellenforradalom sikere után el akarták hitetni velünk, hogy a kapitalizmus megmutatta fensőbbes voltát. Valójában azonban az derült ki, hogy a szocialista út sosem volt még ennyire aktuális. A kapitalista állam nem más, mint szervezett kizsákmányolása az embereknek és erőforrásoknak, a bankok és vállalatok profitjának maximalizálása érdekében, s ebben az úgynevezett demokratikus erők segíthetnek.

A mi feladatunk, hogy osztályharcos erőt alkossunk az országunkban, és együtt harcoljunk a harcok kommunista szervezetekkel világszerte.

ELENI BELLOU: NEM SZABAD MEGALKUDNI!

A Görög Kommunista Párt nevében mélyszégyen tisztelettel adózom Kádár János emlékének.

A kommunista pártoknak meg kell védeniük a 20. század első kísérletét a szocialista társadalom felépítésére, mely minden gyengeségének és a tőkés restaurációval szembeni ellenállás sikertelensége ellenére bebizonyította a szocializmus magasabbrendűségét a kapitalizmussal szemben. Úgy gondoljuk, hogy ma feltétlenül szükség van arra, hogy a nemzetközi kommunista mozgalom keretein belül elméleti front alakuljon a polgári és kispolgári elméletekkel szemben a tőkés átstrukturálásokat, az „állami beavatkozást”, az „újraállamosítást”, a „nemzeti tulajdonba vételt”, „nemzetközi kormányzást”, valamint a piac kezelését. Az USA, Anglia vagy Spanyolország jó például szolgál arra, hogy a bankok államosítása a tőke leghűségesebb kormányai által nem azért történik, hogy a kis- és középvállalkozókon, a gazdákon vagy a dolgozókon segítsenek a bankok tisztességtelen nyeréskedésével szemben, hanem hogy sikerüljön túljutniuk

a válságon, de ennek az árát egyúttal a népi tömegekkel fizetessék meg.

Az osztályharcos alapú munkásnépi mozgalom számára Európa-szerte szükséges, hogy újra rendezze sorait a megalkuvó, az osztályok együttműködését képviselő álbaldali, álradiális erőkkel szemben. Amennyiben az antiimperialista érzületek megerősödnek, amennyiben minden egyes ország alapvető politikai problémája – hogy a hatalom a tőkés kezében van – a kommunista pártok tevékenysége által tudatosul, a dolgozók javára sikerül majd engedményeket kicsikarni.

KI FELELŐS A MÉSZÁRLÁSÉRT?

Május 25-én a közép-szíriai Húlában 108 embert, köztük 49 gyermeket mészároltak le. A példátlan gaztett bejárta a világot. A nyugati kormányok azonnal a kormányerőket kiáltották ki felelősnek, bizonyítékot sem várva visszahívták nagyköveteiket. Napirendre került Szíria bombázása, a líbiaihoz hasonló beavatkozás.

Mi történt a valóságban? Független megfigyelők egyben biztosak; Damaszkusznak semmi érdeke sem fűződött a mészárláshoz. A helyszíni vizsgálatok, szemtanúk meghallgatása után kiderült: a gyilkosságokat az ellenzék által támogatott fegyveres csoportok hajtották végre olyan békés családok ellen, amelyek nem voltak hajlandók fellázadni a szíriai kormány ellen. Összesen mintegy 800 fegyveres támadt rá a kormánykatonákra, illetve ők mészárolták le a húlai családokat.

A tragédia megmutatta, mihez vezethet a felkelők támogatása pénzzel és korszerű fegyverekkel, mihez vezethet, ha külföldi zsoldosokat bérelnek fel, s különféle szélsőségekre támaszkodnak. Ami Húlában történt, a felkelők jól megtervezett akciója volt. Azért csinálták, hogy a szíriai válság politikai rendezését megakadályozzák, s a véres erőszak újabb hullámát indítsák el. Az országba jelenleg bizonyítottan özönlenek a líbiai „forradalmat” megjárt zsoldosok, csak az Al-Kaidának 24 vezetője tevékenykedik Szíriában.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.